

KKS silmäinen

Kymin Suunnistajien jäsenlehti

15.12.2020

CADMATIC

CAD- ja 3D-suunnitteluohjelmistot kolmelle toimialalle:
Marine, Process & Industry ja Construction

www.cadmatic.com

Feel Empowered

Lehden tulosti
Kopioklubi Oy

Aineistoa toimittivat

Miina Hietala
Pauli Kainiemi
Sari Kaitainen
Tuomas Kotro
Anni Väyrynen
Jukola projekti
+ kuvaajat

Yhteen kokosi

Mika Kilpinen,
p. 040 481 4291
mika.kilpinen
@kopioklubi.fi

Kiitos!

Vaikeudet voitetaan yhdessä

Kulunut vuosi on ollut monella tapaa erikoinen ja poikkeuksellinen. Kevättalvella Tuomas, Väinö ja Aapo tekivät seurahistoriaa voittamalla hiihtosuunnistuksen yleisen sarjan SM-viesti mestaruuden. Sitten koko Suomi lamaantui koronasta, Kyssi mukaan lukien. Tosin taisimme aktivoitua ensimmäisten joukossa, kun järkytyksestä oli selvitty. Kaakon Rastittomat, sekä valmennusryhmän omatoimitreenit alkoivat pyöriä kiitettävän nopeasti. Hatunnosto ja syvä kumarrus kaikille jäsenille ja aktiiveille, että saimme toiminnan pidettyä käynnissä rajoitteet huomioiden. Tiedän ettei se ole ollut helppo rasti, kun tilanne muuttui koko ajan ja muuttuu edelleen.

Tätä kirjoittaessa on juuri saatu päätettyä jo perinteeksi muodostunut yösuunnistuksen KotHamCup. Tämäkin tapahtumasarja, kuten myös Rannikkorastit, järjestettiin yhteistyössä usean seuran kesken, joka osaltaan osoittaa yhteistyön voimaa. Nuorten Jukolan 2022 ja Kotkan Jukolan 2026 järjestämisoikeuden myötä seuran historiassa alkaa entistä tiiviimpi yhteistyön aika niin Veven kuin seudun muidenkin toimijoiden kanssa. Jukolan järjestäminen tulee olemaan merkittävä ponnistus koko Kymenlaaksolle. Hyvällä yhteistyöllä ja ennakkoluulottomalla asenteella pystymme yhdistämään seutukuntaa monella tavalla ja saamme aikaiseksi ainutlaatuisen tapahtuman. Kaukametsäläisten ja kaupunkien tuki on jo nyt takanamme eli yksin tätä osuutta ei tulla suunnista-

maan. Olen aistunut kuinka innostus on kasvanut monella saralla syyskuun Jukola päätöksen julkistamisen jälkeen. Jukolan järjestelytiimi avaa projektia tarkemmin lehden sivuilla. Tervetuloa mukaan yhteiselle matkalle!

Seuratoiminta tulee mukautumaan ja kehittymään seuraavan viiden vuoden aikana Jukolaa valmisteltaessa. Toisaalta seuran perustarkoitus ei tule muuttumaan. Erityisesti nuorisotoiminta säilytetään vahvana osa-alueena, joka on mainittu myös Jukolan järjestelyohjeessa varjeltavaksi. Jukolaprojektin vaikutusta ja aikataulua on hahmoteltu lehdessä löytyvässä tiekartassa. Näen tämän hienona mahdollisuutena kehittää Kymiläistä suunnistuskulttuuria, sekä seurayhteistyötä yli lajirajojen. Onnistunut Jukola antaa myös mahdollisuuksia toiminnan rakentamiseen pitkälle tulevaisuuteen. Kehittyvä seura ei sammaloidu!

Seurojen välisen esisopimuksen myötä järjestelytiimi pääsee tositoimiin heti vuoden vaihteessa. Esimerkiksi Nuorten Jukolan markkinoinnin suunnittelulla. Nuorten Jukola on seuran kannalta myös suuri ponnistus, vaikka onkin monta kertaa pienempi kuin aikuisten Jukola. Toisaalta NuJu on erittäin hyvä koetinkivi tulevaa koitosta varten. Siinä pääsee myös aistimaan suuren urheilujuhlan tuntua eli tervetuloa mukaan Nuorten Jukolan 2022 valmisteluun ja toteuttamiseen! Jukolan työvaliokunta informoi vapaaehtoisten rekrytoinnista tarkemmin lähiaikoina. Seuratkaa nettisivuja sekä Kyssin some-kanavia.

Kiitokset tuesta ja mukana olostu kumppaneille, Steveco, Cadmatic ja Kotkamills, sekä kaikille seuran jäsenille. Vaikeista ajoista huolimatta, rohkeasti yhdessä suunnistaen, kohti uusia rasteja!

Palauttavaa Joulunaikaa ja Menestystä Vuoteen 2021 toivottaen,

Pauli Kainiemi
Puheenjohtaja

PS. Kuvassa mieteliäs mies. Syyskuussa, ennen metsään lähtöä, tuli mieleen ottaa "edustus-selfie". Mikä lie etiäinen, kun palatessa puhelimessa oli ilmoitus että saimme Jukolan Kotkaan!

Lapland Wilderness Challenge

Vätsärin erämaassa elokuussa 2020

Lapland Wilderness Challenge on erämaasuunnistuskilpailu, joka järjestettiin ensimmäistä kertaa vuoden 2020 elokuussa. Osallistuimme Annan kanssa kilpailun naisten sarjaan. Kilpailun ideana oli viiden vuorokauden aikana edetä suunnistusrataa niin pitkälle, kun kerkeää ja palata maaliin aikarajan sisällä. Myöhästymisestä menettäisi ansaitsemiaan kilometrejä seuraavan kuuden tunnin ajan, jonka jälkeen maali sulkeutuisi ja suoritus hylättäisiin. Kaikki varusteet tulisi kantaa mukana. Matkan varrella ei ollut huoltoa ja alueella oli vain muutama kauppa, joiden etäisyys rasteista oli suurehko. Osalla rasteilla oli järjestäjän puolesta rastivahteja, jotka varmistivat erityisesti pakollisten varusteiden mukana olemisen. Viime hetken muutoksena kilpailuohjeisiin olivat bonusrastit, joita saattoi hakea ennen maaliin tuloa, jos järjestyksessä seuraavalle rastille olisi liian pitkä matka jäljellä olevaan aikaan nähden.

Näin kilpailun mainoksen ensimmäi-

sen kerran jo talvella. Kilpailu kuulosti täydelliseltä: pitkältä, raskaalta ja sopivan älyttömältä, että en moneen päivään saanut kilpailua mielestäni ja lueskelin olemassa olevia ohjeita useampaan kertaan. Kilpailu sattui olemaan kuitenkin samaan aikaan Tunturisuunnistuksen kanssa, joten hieman apeana siirsin ajatuksen syrjään ja toivoin, että tulevaisuudessa järjestettäisiin samanlainen kilpailu parempaan ajankohtaan. Kilpailuun myös vaadittiin aiempaa kokemusta erämaassa, joka sai pienen epävarmuuden syttymään minunkin itsevarmuuteeni.

Kevät toi tullessaan muutoksia kilpailukalenteriin ja yhtäkkiä olimmekin tilanteessa, että Tunturisuunnistusta ei järjestetä, mutta Lapland Wilderness Challenge todennäköisesti järjestetään. Onhan erämaassa ihmiskontaktit ylipääntään hyvin vähäisiä, jos vaan kilpailua ennen järjestelyt saadaan onnistumaan turvallisesti. Alkoi siis joukkuekaverin lämmittely ajatuk-

selle. Joukkuekaverivaihtoehtoja oli todellisuudessa vain yksi. Tiesin, että Annan kanssa kunto, rytmi ja tavoitteet osuivat hyvin yhteen ja hyvin todennäköisesti tulisimme edelleen ystävinä vielä poiskin erämaasta.

Pitkään mietimme ilmoittautumista ja pohdimme, kuinka selviäisimme erämaassa 5 päivää omillamme. Lopulta kuitenkin vakuutuimme, että selviäisimme ja voisimme vaikka leiriytyä ensimmäisen rastin jälkeen loppuajaksi nauttimaan maisemista, jos kulkeminen ei olisikaan mukavaa. Kun ilmoittautuminen oli tehty, aloimme suunnitella rinkkojen sisältöä. Alusta alkaen oli selvä, että me nukkuisimme öisin ja pitäisimme riittävästi taukoja. Pieni kilpailun polte oli olemassa, mutta viisi päivää erämaan armoilla herätti kunnioitusta luontoa ja säitä kohtaan. Rinkat eivät olleet joukkueiden rinkkavertailussa kevyemmästä päästä, mutta kylmä, sade tai nälkä ei tulisi mieltämme masentamaan. Vätsärin erämaan lukuisat vesistöt pitäisivät onneksi

huolen siitä, että vettä ei tarvitse kantaa kuin pieniä määriä kerrallaan.

Sevettijärvelle pääseminen aiheutti alkuun suunnitelmallisia haasteita, sillä piti hän minun päästä verryttämään kisaa varten Lapland O-week-suunnistusviikolle Ylläkselle. Anna sai onneksi matkaseuraa ja kohtasimme kisainfoa edeltävänä päivänä Äkäslompolossa, josta siirryimme yöksi Jerisjärven mökille. Perjantaina 31.7. lähdimme Jerisjärven mökiltä Annan siskon ja hänen miehensä kyydillä kohti Sevettijärveä. Ylläksen suunnistusviikon rasitukset ja kolo-tukset toivottavasti muuttuisivat superkompensaatioksi, jolla jaksaisi tulevat viisi päivää erämaassa. Annan sisko miehensä kanssa toivat meidät alkutapaamiseen Sanilan porotilalle ja jatkoivat omaa kesälomareissuaan Norjaan. Kisainfojen ja joukkuekuvauksen jälkeen suuntasimme Sevettijärvelle viimeiseksi yöksi ennen starttia. Saimme mukaamme suurimman osan kilpailukartoista reitinsuunnittelua varten. Rata oli kokonaisuudessaan 500 km pitkä ja jatkui pitkälle Kaldoaivin erämaan puolelle. Rastivälit vaihtelivat kolmesta kilometristä useampien kymmenien kilometrien väleihin. Viimeisen karttapalan, jossa näkyisi ensimmäiset rastit saisisimme vasta aamulla kilpailun alkaessa. Karttoja katsellessamme tiesimme jo, että meidän reittimme kulkisi vain Vätsärin erämaan puolella. Maastosta ja jaksamisesta riippuisi sitten, kuinka pitkälle pääsisimme ennen kuin olisi suunnattava kohti maalia. Maalissa tulisi olla tasan viiden vuorokauden kuluttua lähdöstä, joka tapahtui lauantaina kello 12. Nukkumaan mennessämme mieli oli yllättävän levollinen.

Aamulla heräsimme, söimme ja pakkasimme rinkat valmiiksi. Pääsimme toisen joukkueen kyydillä takaisin

Kuvat oik. ylhäältä alas:

Vainospään huipulla

Tuulijärven ylityspaikka

Järviä ja kiviä

Viereinen sivu: Miina rastilla 5.

Sanilaan, jossa meitä odotti varusteiden tarkistus, puhelimien ja GPS-kellojen sinetöinti kilpailun ajaksi, järjestäjän GPS-laitteiden jako ja sitten kilpailu alkaisi. Kilpailu alkaisi pistesuunnistuksella. Pistesuunnistusrastit olivat pienellä alueella lähdon tuntumassa. Kellon lyödessä kaksitoista kilpailu alkoi ja saimme pistesuunnistuskartat. Rinkat saivat vielä odottaa, kun jaoimme pistesuunnistusrastit puoliksi ja kiiruhdimme niitä etsimään. Olimme sopineet pisteen, jossa kohtaisimme rastit löydettyämme ja siinä olimmekin lähes yhtä aikaa. Juoksimme takaisin lähtöön, josta saimme viimeisenkin palan kilpailukartasta. Muiden joukkueiden imussa kipusimme kohti ensimmäistä rastia Kirakkavaaralle. Lyhyen mutta hapokkaan alkunousun jälkeen ensimmäisellä rastilla alkoi tajuamaan, että nyt se matka, jota oli koko kesä odotettu, alkaisi.

Jo ensimmäisen päivän aikana valkeni maaston ja suunnistuksen haasteet. Maasto oli hyvin kivikkoinen ja eteneminen ei ollut yhtään niin nopeaa kuin oli mielessään ajatellut. Kulkualusta vaihteli sammaleisen kivikon ja kivikkoisen kivikon välillä. Toisinaan tuntui, että liikettä oli vain ylös alas ja vähemmän eteenpäin. Matkan varrelle mahtui myös tasaisempaa ja hyväkulkuisempaa alustaa. Näkyvyys vaihteli hyvästä vieläkin parempaan. Mäet ja notkot tietysti rajoittivat näkyvyyttä alhaalla kulkiessa. Korkealta näki aina kauas. Kartan mittakaava oli myös niin suuri, että vain suurien muotojen lukeminen pitäisi meidät oikealla reitillä. Kompassisuunta oli monessa kohtaa ainut asia, johon tukeutua, kun mitään varmaa maamerkkiä ei ollut näkyvissä. Matkan etenemistä oli monesti vaikea hahmottaa ja vasta suuremman järven rantaan löytäessä pystyi olemaan varma siitä, että on suunnitellulla reitillä. Ensimmäiset rastit olivat vielä Sevettijärventien pohjoispuolella, josta siirryttäisiin

kolmannen rastin jälkeen tien eteläpuolelle ja kohti Vätsärin erämaa-aluetta.

Ensimmäisen päivän aikana muita joukkueita näki usein. Joskus kuljimme samaa reittiä. Joskus toiset näkyivät järven toisella puolella. Ensimmäisenä päivänä pidimme vain lyhyitä taukoja. Ensimmäiset kolme rastiväliä olivat lyhyehköjä ja matka eteni maastoon ja suunnistukseen totutellessa. Kolmannen rastin jälkeen ylitimme ison tien ja aloimme miettiä, mihin saakka kerkeäisimme ennen iltaa. Pidimme pienen tauon ja päätimme kulkea Antin Taimenjärven rantaan yöksi. Maasto oli hyvin kivikkoista ja suunnistaminen työlästä suurempien ja selkeämpien maastonkohtien puuttuessa. Lopulta löysimme paikan, johon leiriytyisimme. Jaloissa tuntui, että päivä oli kävelty. Pystytimme teltan ja söimme. Käydessämme nukkumaan kello oli yli 10. Olimme kulkeneet noin yhdeksän tuntia ensimmäisenä päivänä.

Toisena päivänä kuulimme toisen joukkueen kulkevan ohitsemme aamulla. Aamurutiinimme muodostuivat heti ensimmäisestä aamusta samanlaisiksi. Keitimme puurot ja kahvit, kokosimme teltan ja pakkasimme reput. Iltaisin leirinpystytys ja ruokailu vei noin tunnin ja aamulla suurin piirtein saman

verran. Ajankulkua pystyimme seuraamaan perinteisistä rannekelloista, jotka olivat kilpailussa sallittuja. Herätyskelloa emme ottaneet mukaan, mutta lähes poikkeuksetta heräsimme seitsemään mennessä ja olimme kahdeksan jälkeen liikkeellä. Olimme siis kisatermein ”retkeillen matkassa”.

Toisen päivän aamuna saavuimme neljännelle rastille Rovipäälle. Neljännellä rastilla oli rastivahti, joka tarkasti yhden pakollisen varusteen mukanaolon ja kertoi muiden joukkueiden etenemisestä. Myös toinen joukkue saapui rastille aivan meidän perässämme. Neljänneltä rastilta viidennelle oli useampi eri reitinvalinta tarjolla. Edellispäivän suunnistukselliset välit saivat meidät valitsemaan reitin, jossa ylittäisimme Äälisselän ja kulkisimme kohti viitosrastia lopulta Äälisjärven ja Surnujärven reunoja seuraillen. Toiveikkaana ajattelimme, että korkealta näkyvyys olisi parempi ja järven näkeminen helpottaisi suunnistusta, kun oikeaa suuntaa ei tarvitsisi koko ajan murehtia. Näkyvyys ei silti aina luonut täydellistä varmuutta, mutta matka eteni.

Toisen päivän aikana kohtasin ensimmäiset ongelmat jalkojen kanssa, kun polvikipu yltyi lähes mahdottomaksi iltapäivän aikana. Pidimme useampia ja pidempiä taukoja. Jalkaongelmat

Leiri Vainosjärven rannalla

hiukan lannistivat omaa tunnelmaani, sillä muuten voimat olisivat riittäneet reippaampaankin etenemiseen. Sovimme tavoitteeksi päästä Surnujärven lounaispäähän asti päivän aikana ja aamulla toivottavasti jalat olisivat taas kävelykunnossa. Leiriytyessämme ilta oli jo pitkällä ja olimme kulkeneet yli kymmenen tuntia päivän aikana. Muita joukkueita emme nähneet aamun jälkeen.

Seuraavana aamuna teimme aamurutiinimme ja jatkoimme kulkua. Rakkolaastarirasia hupeni aamulla merkittävästi, mutta jalat kantoiivat aamulla ihan kohtuullisesti. Ensimmäiset askeleet olivat joka aamu kivuliaita, mutta jalat notkistuivat hetken kulkemisen jälkeen. Kolmannen päivän aikana kipusimme Surnupäiden välistä viidennelle rastille. Noustessamme kohtasimme edellispäivänä nelosrastilla tapaamamme naisparin ja vaihdoimme heidän kanssaan kuulumisia. Rastin jälkeen laskeuduimme lähes samoja askelmerkkejä pitkin takaisin kohti kuudetta rastia Kivilompolon rannalle. Kivikkoista järven ympärillä tosiaan olikin. Kuudennella rastilla oli rastivahdit, joiden kohtaaminen oli taas mukava piristys. Saimme kuulla muiden joukkueiden tilanteesta sekä oman sijoituksemme. Pidimme lounastauon rastin läheisyydessä ja teimme suunnitelman loppupäivälle. Yöpymispaikkamme tulisi olemaan Keskimmäisen Aittajärven rannalla. Sinne oli kuitenkin vielä matkaa ja väli olikin suunnistuksellisesti jälleen melko raskas, kun selkeitä pisteitä oli niukasti. Kompassiin täytyi vain luottaa ja toivoa, että oikea järvi tulisi lopulta vastaan. Itse olin suurpiirteisempi ja Anna piti lopulta huolen, että ollaan varmasti kartalla. Väsyneenä saavuimme yöpaikkaamme ja jo kolmas päivä oli kuljettu lähes kellon ympäri.

Neljänten päivään heräsimme auringon paisteeseen ja mieli koheni valon kanssa kilpaa. Tässä kohtaa meille alkoi olla selvillä, että matkamme kulkisi kahdeksannelle rastille ja sen

jälkeen bonusrastien kautta maaliin. Yhdeksännelle rastille olisi ollut yhden päivän matka ja maaliin kerkeäminen olisi vaatinut yön yli kulkemista, johon kuntomme, mielemme ja minun polveni ei olisi tällä kertaa pystynyt. Meillä ei siis ollut kiire. Ehtisimme kahdeksannelle rastille neljännen päivän aikana, jos kaikki menisi suunnitelmien mukaan ja sen jälkeen meillä olisi puolitoista päivää aikaa ehtiä maaliin bonusrastien kautta.

Aurinko sai Vätsärin erämaan järvet ja kivikot entistäkin upeammiksi. Päivän reitiltä löytyi myös matkan ensimmäiset kunnon polut, jihu! Päivän reitinvalinta oli Tuulipään länsireunaa pitkin Tuulijärvelle ja taas kohti Vainosjärven rantaan, jota pitkin seiskarastin kautta kohti Vainospäätä. Karttaa tutkiessamme tiesimme, että vastassa olisi puron ylitys. Aiemmasta tiesimme, että puro voi olla helposti kiveltä kivelle ylitettävä tai vaatia kahlaamista. Puroissa virta saattaisi olla kova ja pohjan kivet liukkaat, joten päivän aikana vastaan tuleva ylitys meitä hiukan puhututti ja jännitti. Tuulijärven rantaan saavuimme kuin keitaalle ja tuleva polkuväli herätti innostusta. Todellisuudessa polun kulkeminen ei ollut sen kivuttomampaa, mutta matka eteni selvästi nopeammin tasaisella pohjalla. Saapuessamme ensimmäiseen mahdolliseen puron ylityskohtaan hetken pätkäilimme ja päätimme yrittää. Onnistuminen ja kuivana vastapuolelle selviäminen oli joka kerta mieltä nostattavaa ja matka jatkui taas mairean hymyn kanssa. Päivä tarjosi lisää suuria tunteita, kun saavuimme Vainosjärven koilliskulman hiekkarannalle. Paikka oli ihmeellinen kesäparatiisi! Upeat hiekkasärkät olisivat matkanvarrella kohti bonusrasteja, joten päätimme palata hiekkarannalle rastien seitsemän ja kahdeksan jälkeen yöksi.

Neljäntenä päivänä kohtasimme useammankin joukkueen matkalamme ja vaihdoimme kuulumisia ja suunnitelmia. Rasti kahdeksan oli

Vainospään huipulla. Aurinkoisen päivän vaellus alkoi tuntua niin jaloissa kuin päässäkin ylös kivutesamme, mutta rasti ja upeat maisemat palkitsivat jälleen matkaaajat. Alaspäin kulkiessamme yöpaikka oli jo kovasti mielessä. Viimeisen kilometrin aikana kävimme tuttua keskustelua siitä, että jaksako kumpikaan enää suunnistaa. Pitkät päivät suunnistaen eivät rasittaneet vain jalkoja vaan myös pää oli kovilla. Onneksi suunniteltuun leiripaikkaan oli tarjolla myös polkua jalan alle. Illan viimeiset kilometrit olivat aina taistelua ja sovittuun leiripaikkaan pääseminen aina euforista. Pääsimme perille hiekkarannalle ja kävimme päivän päätteeksi pulahduksella kirkaassa ja raikkaassa Vainosjärven vedessä. Tunnelma oli väsynyt mutta onnellinen. Upea auringonlasku siivitti meidät unten maille. Seuraavana päivänä olisimme maalissa, vaikka aikaa olisi ollut vielä sitä seuraavan päivän keskipäivään asti.

Viidespäivä oli taas pilvinen ja se sopi meille oikein hyvin. Vaikka aurinko nostattikin mieltä, jaksoi pilvisellä säällä paremmin. Viidennen päivän suunnitelmamme oli käydä kaksi bonusrastia ennen maaliin saapumista. Meidän pitäisi vielä yksi yö nukkua, ennen kun Annan sisko tulisi meitä hakemaan, mutta voisimme yhtä hyvin tulla maaliin ja nukkua sitten Sanilan lähetyvillä. Vaikka kartan ja kompassin kanssa kulkeminen olikin ihanaa, ajatus päivästä ilman kävelyä kuulosti myös houkuttelevalta. Ruokaakin riittäisi vielä illaksi ja seuraavaksi aamuksi. Viimeiselle päivälle jäänyt curry retkiruoka-annos tosin ei herättänyt enää yhtään positiivista ajatusta.

Viidespäivä eteni maali kovasti mielessä. Päivän aikana satoi ensimmäistä kertaa matkan aikana. Kivikot muutettiin heti hiukan liukkaammiksi ja jännittävimmiksi ja kiittelimme, että aiemmat päivät olivat olleet poutaisia ja kuivia. Bonusrastit löytyivät helposti ja loppumatka maaliin olisi ensin polkua ja sitten hiekkatietä

pitkin. Yllätyksekseni polku ja tie olivat loppumatkan kivuliaan osuus ja ikävä sammaleista kivikko kohtaan iski välittömästi. Hiekkatiellä kävely vaati kaikkien loppujen karkkien syömisen, jotta siitä selvitettiin. Tai siis selvisin, heh. Anna oli koko matkan urhein mahdollinen kulkija! "Pitkän" kahden kilometrin hiekkatien kuljettuamme saavuimme rantarakennuksen kulmalle, jonka kiertämällä olisimme maalissa. Maalissa meitä oli odottamassa järjestäjien lisäksi muita jo maaliin saapuneita joukkueita. Tunnelma oli katossa ja hymymme leveni levenemistään.

Maalissa juttelimme järjestäjien ja muun paikalle saapuneen yleisön kanssa ja nautimme olostamme maaliherkkuja syöden ja jalkoja järvessä uittaen. Sinetöidyt puhelimemme tarkistettiin ja saimme luvan avata sinetit. Puhelimet avatessamme yllätyksiä riitti. Matkaamme oli seurannut liuta ihmisiä ja myös Annan sisko

miehensä kanssa olivat seuranneet etenemistämme ja päättelleet meidän suuntaavan maaliin jo tänään. He olisivat kohta jo perillä Sanilassa ja pääsisimme Jerisjärvelle yöksi. Meillä olisi tiedossa siis yö oikeassa sängyssä ja iltapalaksi jotain muuta kuin currya. Onnella ei ollut rajaa!

Retkestä palautuminen jatkui illalla muiden joukkueiden reittejä ja tuloksia seuraten sekä eri ryhmissä käytyjä keskusteluja hymistellen. Joukkueita saapui illan ja yön aikana maaliin ja jokaisesta kuvattiin Facebook-liveä, jota pystyi seuraamaan autossa matkatessamme jo kohti päivän yöpaikkaa Jerisjärven mökille. Maaliin tullessamme olimme sijalla neljä naisten sarjassa olettaen, että meitä pidemmälle ennättäneet joukkueet ehtivät maaliin ajoissa. Tuloksemme bonusrasteineen oli 85 kilometriä ja järjestäjän GPS-laitteen mukaan kulke-
mamme matka 132 kilometriä. GPS-laitte paikansi meidät viiden minuutin

välein, joten tarkkuus oli sen mukainen. Loppusijoituksemme oli lopulta kolmas, mikä selvisi seuraavana iltana kello 18, kun maali sulkeutui. Sijoitus oli kuitenkin melko yhdentekevä, sillä olimme jo valmiiksi hyvin tyytyväisiä suoritukseemme. Olimme voittajia jo uskaltaessamme lähteä kilpailuun. Kilpailu oli juuri niin älytön, pitkä ja raskas kuin ajattelinkin ja Vätsärin erämaa oli paljon kauniimpi kuin osasin kuvitella. Mitään en siis vaihtaisi, vaan kilpailu oli yksi parhaista ja ikimuistoisimmista kokemuksistani! Suuret kiitokset tuki- ja kannustusjoukoille ja tietysti parhaimmalle joukkueoveri Annalle, kun suostuit hulluun ideaani.

Seuraavaa erämaasuunnistuskilpailua jo odotellaan.

Siltakylän Sukkelien puolesta,
Miina

Anna kolmannella rastilla Jäävaaralla.

Syyskokous

Torstaina 19.11.2020 järjestettiin seuran sääntömääräinen syyskokous. Koronatilanteesta ja myrskystä huolimatta paikalle oli saapunut 19 Kyssiläistä suunnistajaa. Tilaisuus pidettiin maskit kasvoilla ja etäisyyksiä noudattaen, joka onnistui hyvin Seurantalo Tapiolan tiloissa. Kiitokset siitä kaikille läsnäolijoille! Alla poimintoja kokouksesta.

Toimintasuunnitelma ja talousarvio on laadittu "normaalin" vuoden periaatteella. Tämän vuoden perusteella on nähtävissä että koronatilanteen vuoksi tulot laskivat mutta vastaavasti menotkin, kisojen ym peruuntumisten vuoksi. Budjettiin lisättiin "uutena" kuluna Jukolaprojektille varaus. Keskusteltiin tavoista miten seuran varainhankintaa ja sponsorituottoja saadaan kasvatettua tulevaisuudessa. Tulopuoleen tarvitaan panostusta niin talkoiden kuin kumppaneiden hankkimisen kautta.

Jäsenmaksut pidetään ennallaan 2021. Aikuiset 40 €, nuoret <16v 25 € ja perhemaksu 100 €.

Johtokunnan kokoonpanoksi 2021 valittiin:

- Pauli Kainiemi, Puheenjohtaja
- Heidi Haavisto, Sihteeri
- Kaisa Snell, Kirjanpitäjä
- Hannu Währn, Rahastonhoitaja
- Pia Ahlfors, Seuratoimintajaoston pj
- Mikko Kiiski, Kartta- ja kilpailujaosto pj.
- Antti Seppä, Rannikkorastit-jaosto pj.
- Sari Kaitainen, Nuorisajaoston pj.
- Anni Väyrynen, Valmennusjaoston pj.
- Salla Töyrylä, Jukola-projekti

Toimihenkilöt 2021

IRMA sihteeri: Tiina Vepsäläinen
Jäsensihteeri: Heidi Haavisto
Varastomestari: Hannu Währn
Pukuvastaava: Pia Ahlfors
Toiminnantarkastajat: Heikki Lehmus ja Jaana Pirttilä

Terveisin,
Pauli Kainiemi ja johtokunta

Kymin Suunnistajien stipendirahasto

Kymin Suunnistajien Stipendirahasto on perustettu täydentämään seuran ns. normaalitukea ja muualta yksittäisen urheilijan mahdollisesti saamaa lisätukea. Se täydentää seuran ns. normaalitukea ja muualta (järjestöt, Suunnistussäätiö jne.) mahdollisesti yksittäisen urheilijan saamaa lisätukea. Rahastolla mahdollistetaan erityisesti niiden seuramme nuorten (15-25 -vuotiaiden) suunnistajien tavoitteellinen valmentautumis- ja kilpailutoiminta, joiden perheillä ei ole taloudellisia edellytyksiä kattaa mainitusta toiminnasta syntyviä kuluja.

Miten rahastoon lahjoitetaan rahaa?

Kymin Suunnistajien stipendirahastoon voi lahjoittaa haluamansa summan yksityinen henkilö/yhteisö tai yritys. Lahjoitettava summa on täysin lahjoittajan valittavissa. Käytännössä lahjoittaminen tapahtuu maksamalla haluamansa summan Kymin Suunnistajien tilille (FI77 5172 0220 0249 22) ja merkitsemällä viestiosaan "Stipendirahasto". Ilmoita myös lahjoituksestasi pj. Pauli Kainiemelle ja ilmoita samalla, voidaanko nimesi mainita lahjoittajien listalla. Yksittäisten lahjoitusten määrät eivät ole julkisia ja kyseisiä tietoja käsitellään täysin luottamuksellisesti seuran taloushallinnosta vastaavien henkilöiden toimesta.

Miten tukea jaetaan?

Stipendejä haetaan vapaamuotoisella hakemuksella. Haku on kaksi kertaa vuodessa, kesäkuussa (15.6. mennessä) ja joulukuussa (15.12. mennessä). Hakemuksessa tulee perustella stipendin taloudellista tarvetta ja eritellä kustannukset, joihin stipendiä haetaan. Työryhmä käsittelee hakemukset täysin luottamuksellisesti. Stipendien maksatus tapahtuu aina stipendin hakijan esittämiä maksukuitteja vastaan. Tällaisia kuluja voivat olla:

- Varustehankinnat
- Leirikulut
- Kilpailumatkakulut (esimerkiksi arvokilpailujen omavastuut)

Stipendityöryhmän kokoonpano

Työryhmän yhteyshenkilö on seuran pj., muut jäsenet ovat valmennusjaoston pj. sekä nuorisajaoston pj. Työryhmän kokoonpano v. 2021:

- Pauli Kainiemi (yhteyshenkilö, ottaa vastaan hakemukset ja on lahjoittajien yhteyshenkilö) pauli.kainiemi@gmail.com puh. 050 458 7445
- Anni Väyrynen (jäsen)
- Sari Kaitainen (jäsen)

Kotkan Jukola-projekti käynnistetty

Jukolan viesti kesäkuussa 2026 Kymin lentokentällä

Maailman suurimman viestisuunnistustapahtuman järjestelyoikeus tai voidaanko puhua jo suunnistusfestivaalin järjestämisestä, myönnettiin meille syyskuussa 2020. Oikeuden myönsi Kaukametsäläiset ry, joka omistaa Jukolan viestin oikeudet. Kaukametsäläisten johtoryhmään kuuluvat myös Suomen Suunnistusliiton sekä Puolustusvoimien edustajat. Tapahtuman järjestämisestä vastaavat Kymin Suunnistajat ja Vehkalahden Veikot Kaukametsäläisten ja myöhemmin nimettävän johtoryhmän vahvassa ohjauksessa ja valvonnassa.

Olemme erittäin tyytyväisiä meille osoitettuun luottamukseen. Sitkeä kolmen vuoden yrittäminen ja toinen kerta toden sanoi. Arviointiperusteet olivat mm. organisaation osaaminen tämän tasoisen tapahtuman onnistuneeseen läpivientiin, riittävän tilava ja kovapintainen kilpailukeskus sekä parkkialueet, uskottavat liikennejärjestelyt, monipuolinen suunnistusmaasto sekä alueen yhteiskunnallinen tuki.

Oma lähitiimini muodostuu osaavista, kokeneista ja innokkaista henkilöistä. Olemme jo hakuvaiheessa saaneet aikaiseksi hyvän työskentelyilmapiirin, jossa ideat lentävät ja yhdessä pohtien myös realismi säilyy. Iso tapahtuma vaatii paljon pohdiskelua ja kompromisseja. Ohessa eri sektoreiden johtajat Salla, Mikko ja Mika avaavat asioita tarkemmin, missä järjestelyiden suhteen edetään.

-Ari Kukkonen, Kilpailunjohtaja

Markkinointi ja viestintä

Jukolan viesti on myös markkinoinnin, talouden ja medianäkyvyyden näkökulmasta suuri ja merkittävä

tapahtuma. Siten sen merkitys sekä järjestäville seuroille että koko seutukunnalle on huomattavan suuri.

Yhteistyösopimuksia ja järjestelyihin liittyviä kumppanuuksia ryhdytään kartoittamaan, suunnittelemaan ja solmimaan laajemmin ensi vuodesta alkaen, kun seurojen välinen sopimus ja siten projektin toimintasuunnitelma on laadittu. Kuten aiemmin on tuotukin jo esillä, on joitakin yhteistyösopimuksia jo työn alla ja Suunnistusliiton pitkäaikaiset kumppanuudet tulevat luonnollisesti olemaan myös Kotkan Jukolan viestin koko yhteistyökuvioiden perusta.

Koronatilanteen salliessa tai se huomioiden on suunnitteilla infotilaisuus niille, jotka ovat jo järjestely tehtäviin ilmoittautuneet tai ovat kiinnostuneita Jukola-projektista ja haluavat mahdollisesti tulla jo nyt talkoo-organisaatioon mukaan. Tästä tullaan tiedottamaan hyvissä ajoin. Sitä ennen kysymysten ja ideoiden kanssa voi rohkeasti lähestyä ketä tahansa meistä allekirjoittaneista.

-Salla Törylä, Myyntijohtaja ja pääsihteeri

Tekninen sektori ja kilpailutoiminnot

Kymin lentokenttä ympäristöineen ns. Kotkan ylängöllä antaa tarvittavat ja jopa erityisen hyvät puitteet järjestää Jukolan viesti. Jo ensimmäisellä hakukerralla huomasimme alueen soveltuvan erinomaisesti varsinkin kilpailukeskustoimintoihin sekä monipuoliseen ratojen suunnitteluun.

Nyt määritellyllä isolla kilpailukieltoalueella on haluttu antaa valmisteluvaiheessa ratamestariryhmälle riittävästi liikkumavaraa. Kieltoalue tulee sisältämään myös Kotkan Jukolaa edeltäville vuosille harjoituskarttoja kohti Jukolaa. Kyseiset harjoituskartat ovat myös Rannikkorasteille erinomaisia alueita vuosille 2024 ja -25.

Jukola on arvokilpailu, jossa samalla kertaa kilpailevat maailman parhaat seurajoukkueet sekä itseään haastavat harrastajat. Tuohon haasteeseen uskon Kymin lentokentän ympärysmäästöjen soveltuvan erinomaisesti. Mitä useammin tuolla isolla maastoalueella käy liikkumassa, sitä enemmän syntyy erilaisia ideoita toteuttaa suurviestiä. Aluetta halkovat metsänhoitoon liittyvät tiet ja urat antavat valmiiksi hyvän kulkuverkoston tapahtuman aikana turvallisuuden, huollon sekä median kannalta.

Kilpailukeskuksen alueelle on tavoite rakentaa Jukola-festivaalin arvoiset seuraamismahdollisuudet viestien kulkuun. Uskomme korona-epidemian hellitettua perheiden kiinnostuvan Jukolan kokoisesta tapahtumasta paikan päällä ja tähän tuleamme valmistautumaan myös seuraamisen osalta.

-Mikko Niskanen, Tekninen johtaja

Palvelut, huolto ja turvallisuus

'Palvelut' Kotkan Jukolassa koostuvat tapahtumakeskuksen rakentamisesta, rakentamisvaiheen ja tapahtuman aikaisesta huollosta, logistiikasta, ravintolatoiminnoista eli ruokahuollosta sekä turvallisuudesta. Projektin kiireisin toteutusvaihe keskittyy vuosille 2025-26. Suunnittelu ja valmistautuminen käynnistetään kaikilla aloilla ensi vuoden aikana. Vapaaehtoisia talkoolaisia tarvitaan todella paljon varsinkin "palvelu" -osion tehtäviin. Tästä riittää tehtäviä ja tekemistä rakennus- ja tapahtumaaikana alueen monille seuroille ja toimijoille.

Alueelle tullaan rakentamaan uusia teitä liikenteen sujuvuuden ja turvallisuuden takaamiseksi. Turvallisuus onkin noussut vuosi vuodelta tärkeämpään rooliin tapahtuman

järjestelyissä. Ennakointi ja valmistautuminen turvallisuudessa on tapahtuman keskeisimpiä teemoja.

Kotkan kaupunki on vahvasti mukana alueen kehittämisessä. Alueelle ollaan tekemässä kaavaa, jossa huomioidaan alueella jo nyt toimivat toiminnot sekä tuleva Kotkan Jukola-tapahtuma. Tavoitteena on löytää mahdollisimman hyvä synergia kaikille alueella jo nyt toimiville sekä Kotkan Jukola-projektille. Kaikkien tavoite on selkeästi toteuttaa kaikilta osin paras Jukolan viesti.

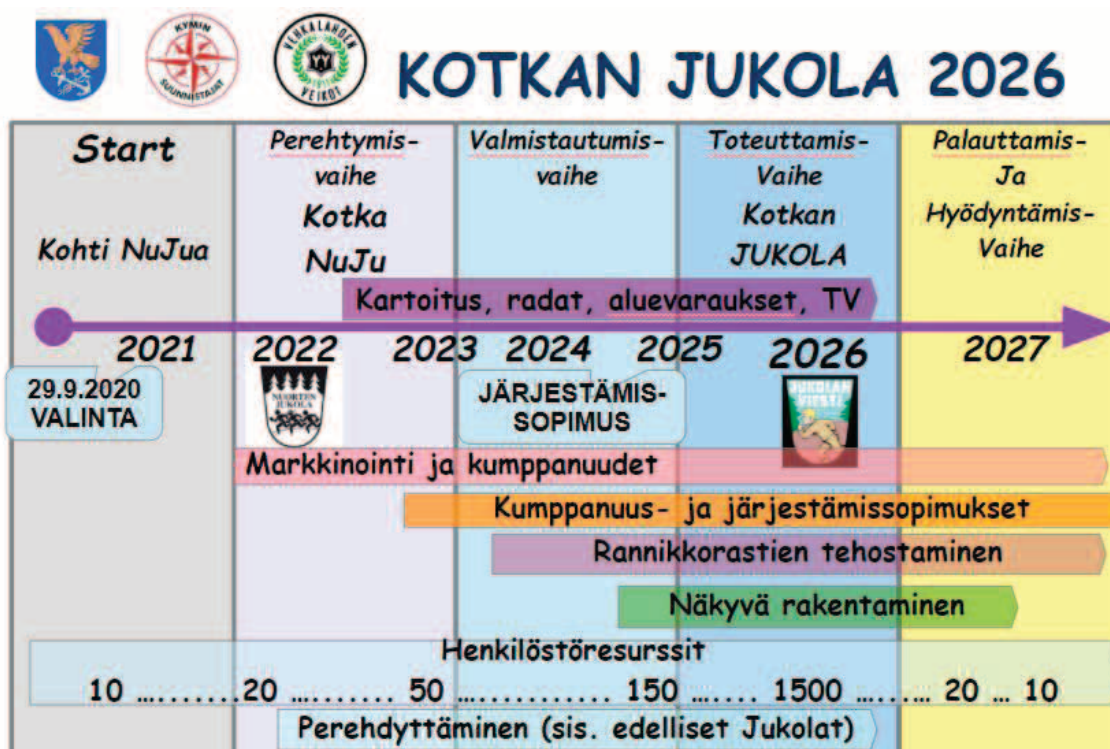
-Mika Nokka, Palvelujohtaja

Kiitämme tässä vaiheessa hankettamme kohtaan positiivisesti suhtautuneita henkilöitä, yrityksiä ja yhteiskuntaa. Seuraavat kuusi vuotta tulevat olemaan mielenkiintoista aikaa, jolla tulee olemaan vahva merkitys, näkyvyys, yhteenkuuluvuuden tunne sekä talousvaikutus koko seutukunnan alueella. Olette kaikki tervetulleita tekemään meidän kanssamme ainutlaatuisen suur tapahtuman; talkoolaisena, osallistujana, yleisönä, yhteistyökumppanina jne.

Erityiskiitos Kotkan kaupungille hakuaiheen tuesta ja vuoden 2020 Kotkan yrittäjäpalkinnon saaneelle kotikalaiselle tilauskonepaja Juhani Haavisto Oy:lle. Jarkko Haavisto antoi Jukola-projektin käyttöön toimitilan, jossa voimme järjestää palaveria, koulutuksia ja pitää tarvittaessa pientä varastoa, kiitos.

Hyvää Joulunaikaa ja parempaa Uutta Vuotta 2021, toivottavasti koronan suhteen ensi vuonna helpottaa.

Terveisin, Ari, Salla, Mikko ja Mika

Valmennusryhmän kuulumisia

Kyssin nuoret valmiina Nuorten Jukolaan

Kulunut vuosi on ollut valmennusryhmän osalta toiminnan täyteinen. Etelä-Suomen vähäluminen talvi tarjosi hyvät olosuhteet suunnistustaidon harjoittamiseksi läpi talven ja näitä keliolosuhteita pyrittiinkin valmennusryhmän kanssa hyödyntämään. Valmennusryhmäläiset harjoittelivatkin kartta kädessä käytännössä läpi talven ja ainakin allekirjoittaneelle rastivälejä oli huhtikuun alkuun mennessä kertynyt talven aikana enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Juoksuvauhtia tulevaa kautta varten valmennusryhmä haki yhdessä Vehkalahden Veikkojen nuorten kanssa Ruonalan hallissa tehdyistä intervalliharjoituksista. Kulutettiinpa lenkkareiden pohjia talven aikana yhdessä myös viikoittaisilla PK-lenkeilläkin. Maaliskuun alussa moni valmennusryhmässä odottikin varmasti jo innolla huhtikuuta ja uuden kilpailukauden alkua. Kauden aloitusta jouduttiin tänä vuonna kuitenkin odottamaan tavallista pidempään, kun kaikki alkukauden kilpailut peruttiin Covid19 epidemian vuoksi.

Covid19 epidemia toi tullessaan muutoksia myös valmennusryhmän harjoitteluun, kun koko alkuvuoden aktiivisesti pyörineet yhteisharjoitukset jouduttiin perumaan. Pääsiäiseksi suunniteltu Latvian leiri vaihtui omatoimiseksi kotileiriksi ja maaliskuun lopulta kesäkuun alkuun valmennusryhmän harjoitukset pyörivätkin omatoimisten taitoharjoitusten avulla. Keskimäärin kerran viikossa julkaistuista taitoharjoituksista alkoi kevään mittaa muodostua Google Driveen taitoharjoituspankki, jonka harjoituksia valmennusryhmäläiset sekä muut seuran jäsenet

pystyivät hyödyntämään oman aikataulunsa mukaan. Taitoharjoitusten lisääminen taitoharjoituspankkiin jatkui läpi kauden, vaikka yhteisharjoitukset päästiinkin aloittamaan taas kesäkuun alussa. Näin joulukuun alussa taitoharjoituspankkiin on kertynyt jo 37 harjoitusta! Harjoitusten kasaamista taitoharjoituspankkiin on tarkoitus jatkaa myös ensi vuonna.

Kesäkuun alussa alkoi kauan odotettu kilpailukausi. Koronan vuoksi kaikki kauden "isot kisat" oli kuitenkin siirretty syksyyn ja alkukesä olikin hyvää aikaa valmistautua kauden pääkilpailuihin ja hioa omia kilpailurutiineja. SM-keskimatkaa varten valmennusryhmä kävikin ottamassa tuntumaa jyväskyläläiseen maastotyyppiin elokuun alussa järjestetyllä leirillä. Kauden "isot kisat" alkoivat elokuun puolessa välissä, kun Nuorten Jukola järjestettiin 15.8. Mikkeliissä. KyS osallistui viestiin kahdella joukkueella. Lopputuloksissa Kyssin ykkösjoukkue oli sijalla 34 ja kakkosjoukkue sijalla 72. Elokuun lopulla käynnistyi myös SM-kisakausi, joista kotiin tuomisina Kymin Suunnistajien nuorilla oli kolme henkilökohtaista plakettia. Lisäksi D16 -sarjan viestijoukkue nappasi plaketisijan SM-viestistä. Menestyksellisesti kulunut kausi ei yltänyt ihan aikaisempien vuosien tasolle, mutta toisaalta useampi nuori saavutti kuluneen kauden aikana ensimmäiset TOP10 SM-sijoituksensa. Kymin Suunnistajien valmennusryhmässä on tällä hetkellä useampia lupavia nuoria, joten uskoisin, että menestystä on tulevien vuosien aikana tulossa vielä lisää!

Kaudella 2020 menestyneet:

UUODEN SUUNNISTAJA:

Tuomas Kotro

UUODEN SUUNNISTUSTEKO:

Tuomas Kotro, Aapo Viippola ja Väinö Kotro SM-viestin 1. sija, seurahistorian ensimmäinen.

SM-kilpailuissa, EM/MM-kilpailuissa ja Maailman Cupissa TOP10 sijoitukset vuonna 2020

Hiihtosuunnistus

Tuomas Kotro (H21): EM-sprintti 3., EM-viesti 2., MC-keskimatka 2., SM-viesti 1., SM-takaa-ajo 5.

Aapo Viippola (H21): MC-viesti 4., SM-keskimatka 3., SM-viesti 1. SM-takaa-ajo 9.

Väinö Kotro (H20): Nuorten MM-viesti 2., SM-keskimatka 1., SM-viesti (H21) 1.

Tuomas Outinen (H20): SM-keskimatka 8.

Onni Vepsäläinen (H15)

SM-keskimatka 3.

Katariina Outinen (D15): SM-keskimatka 3.

Aliisa Kiiski (D15): SM-keskimatka 10.

Suunnistus

Emilia Pätäri (D16): SM-sprintti 7.

Tuomas Outinen (H20): SM-yö 6., SM-erikoispitkä 8.

Aliisa Kiiski (D15): SM-erikoispitkä 5., SM-viesti 7.

Titta Paavola (D15): SM-viesti 7.

Katariina Outinen (D15): SM-viesti 7.

D16 -sarjan SM-viestijoukkue: Aliisa, Titta ja Katariina

Valmennusryhmän kausi 2021

Kausi 2020 saatiin suunnistuksen osalta pakettiin loka-kuun lopulla. Ylimenokauden aikana on ladattu akkuja, pesty edellisen kauden kurat pois suunnistuskengistä sekä tehty suunnitelmia tulevaa kautta varten. Vaikka suunnistuksen kisakauden alku tuntuu tällä hetkellä vielä kaukaiselta, on valmennusryhmä jo käärintä hihat, kaivannut suunnistuskengät pois kaapin pohjalta ja aloittanut valmistautumisen tulevaa kautta varten.

Valmennusryhmän talven 2021 alustava harjoituskalenteri:

- Intervalli -harjoitus keskiviikkoisin Ruonalan hallissa
- Yhteislenkki pe ja/tai su
- Suunnistusharjoitus 1xvk keliolosuhteiden salliessa
- Kontrolli/kynnysharjoitus 1xkk (alustavasti 9.1., 13.2., 13.3.)
- Leirit (alustavasti 15.-17.1., 26.-28.2., 26.-28.3.)

Haku valmennusryhmään on avattu. Ohjeet valmennusryhmään hakemisesta löytyvät seuran nettisivuilta. Valmennusryhmän ulkoarjoitukset ovat koko seuralle avoimia. Covid19 -epidemian vuoksi sisällä tapahtuvien harjoitusten osallistujamäärää joudutaan ainakin vielä tätä artikkelia kirjoittaessani rajaamaan ja sen vuoksi valmennusryhmän sisäharjoitukset ovat rajattuja lähtö-

kohtaisesti valmennusryhmäläisille. Karttamaksu valmennusryhmän suunnistusharjoituksiin 5e/harjoitus tai 50e/kausi. Kauden 2021 kausikortteja saa ostaa 1.1. lähtien.

Anni Väyrynen

Ennakkopulinat hiihtosuunnistuskauteen 2021

Kotimainen kauden aloitus hiihtosuunnistuksessa lähes tyy. Tänä vuonna täytyi jopa Ylläksen leveysasteilla jännittää lumitilannetta ensilumenrasteille ja valitettavasti riittävää lumimäärää ei ennusteissa lupailtu vielä 23. marraskuuta, joten kisat päätettiin perua.

Kauden aloitus siirtyykin nyt Kuusamoon. 1.-3. tammi-kuuta Kuusamossa on luvassa sprintti, keskimatka ja sprinttivist. Mukava huomata, että kansainväliseen kisaohjelmaan reagoidaan heti myös kotimaan kisaohjelmassa, jotta päästään hakemaan kisarutiineja tyyppikisoista. Kuusamon kisojen jälkeen Tropiikin urastolla maajoukkue pitää taitoleiriä ja lisäksi nuoriso pääsee samaisille harjoituksille suunta huipulle leirillä. Kyssin porukasta kutsun tälle leirille ovat saaneet Katariina, Aliisa sekä Onni. Vaikka siis Ylläksen kisat peruuntuivat, pääsee moni Kyssiläinen silti alkutalven taitoleirille Kuusamoon!

Kotimaassa SM-kilpailut alkavat tammikuun lopulla Kangasniemellä keskimatkalla ja viestillä sekä jatkuvat helmikuun lopulla Kouvolassa sprinttiviikonlopulla. Lisäksi optimisteina uskomme, että etelässä on hyvät kansalliset kilpailut Joutsenossa ja Luumäellä. Kevät talven hangilla odottaa lisäksi vielä kotimaassa aikuisten maailmacup sekä SnowCastle Ski-o Kemissä. Kausi on siis varsin pitkä ja toivottavasti koronatilanne mahdollistaisi ainakin osan kaudesta.

Valintaohjeet kansainvälisiin kilpailuihin löytyy Suunnistusliiton sivuilta. Ylläksen ensilumenrastien peruunnuttua tämän talven näyttökilpailuina toimivat:

- 1.-2.1. Kuusamon Erä-Veikot, sprintti ja keskimatka
- 23.-24.1. Sonkajärven Pahka, keskimatka ja pitkä matka
- 30.1. Kangasniemen Kalske, SM-keskimatka
- 13.-14.2. Valkeakosken Haka, tuplasprintti ja keskimatka
- (20.2. Kouvolan Suunnistajat, SM-sprintti -> Kemin maailmancupiin)

Koronatilanne on jo muuttanut kansainvälistä kilpailukalenteria alkuvuoden osalta, kun Bulgariassa suunnitellut aikuisten EM-kisat siirrettiin vuoteen 2022. Helmikuun lopussa Viron Otepäässä aikuisten MM-kisat sekä junioreiden arvokisat ovat vielä kuitenkin suunnitteilla koronan vaatimilla turvatoimilla.

Tuomas Kotro

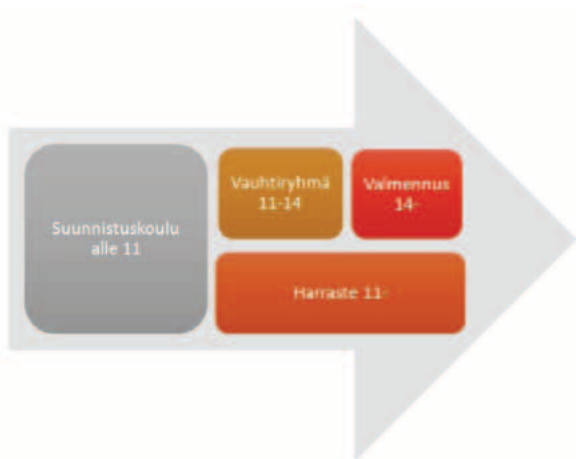
Lasten suunnistuskesä 2020

Normaalisti tässä kohtaa kautta on hiukan huokaistu kiihkeisen suunnistuskesän jälkeen, mutta tänä vuonna kausi ei oikein alkanutkaan, niin voiko sitä lopettaakaan? Lasten suunnistuskoulua ei järjestetty kaudella 2020, mutta lasten suunnistuskoulutiimi teki useita perherastit-nimeä kantavia suunnistusratoja eri puolille Kotkaa, helposti saatettaviin paikkoihin. Rastit olivat paikoillaan n. 2 viikkoa ja lisäksi radat löytyivät UsynligO:sta useamman kuukauden. Ilahduttavan monet lapset perheineen ottivatkin sovelluksen käyttöön ja muutama koululuokkakkin niitä hyödynsi. Lisäksi kesällä järjestettiin muutama lähiopeuskerta omatoimisille suunnistuksen opettelijoille.

Sari Kaitainen

Lasten ja nuorten suunnistus v. 2021

Katseet ovat jo kääntyneet vuoteen 2021, ja tavoitteenamme on jälleen houkutella lajin pariin uusia suunnistajia sekä tarjota harrastustoimintaa jo pidempään lajia harrastaneille. Vuonna 2021 kaikki lasten ja nuorten ryhmät tekevät selvästi aiempaa enemmän yhteistyötä sekä harjoitusten että muun toiminnan muodossa. Kaikkien ryhmien harjoitukset ovat pääasiassa samana päivänä, minkä seurauksena harjoituspaikalla on aiempaa enemmän vilskettä.

Täsmensimme ryhmäjakoja tulevalle vuodelle, jotta ihan jokaiselle nuorelle suunnistajalle löytyisi omia tarpeita vastaava ryhmä ja suunnistajan polku voisi jatkua katkeamattomana aikuisuuteen asti. Alle 11-vuotiaat suunnistavat tuttuun tapaan suunnistuskoulussa, jossa alle kouluikäiset suunnistavat yhdessä huoltajansa kanssa. Suunnistuskoulun jälkeen nuoret suunnistajat siirtyvät vauhtiryhmään (ent. nuortenryhmä), joka on tarkoi-

tettu 11-14 -vuotiaille lapsille ja nuorille. 14 -vuotiaiden ja sitä vanhempien tavoitteellisesti harjoittelevien ja SM-kilpailuihin tähtäävien nuorten ja nuorten aikuisten ryhmänä toimii aikaisempien vuosien tapaan valmennusryhmä.

Vauhtiryhmän ja valmennusryhmän rinnalla toimii ensi vuonna harrasteryhmä, joka on tarkoitettu H/D11-21 -sarjalaisille, jotka haluavat harrastaa suunnistusta, mutta eivät välttämättä halua harjoitella ja kilpailla niin tavoitteellisesti. Harrasteryhmässä pääpaino on mukavalla harrastamisella kilpailullisuuden sijaan. Harrasteryhmä on tarkoitettu myös 13-20 vuotiaille uusille suunnistajille. Harrasteryhmään kuuluvat osallistuvat vauhtiryhmän ja valmennusryhmän kanssa samoihin harjoituksiin. Harrasteryhmästä on mahdollista vaihtaa vauhti-/valmennusryhmään vaikka kesken kauden.

Osallistumme ryhmänä viesteihin sekä teemme leiri- ja kisamatkoja. Samaa mitä on tehty ennenkin, mutta toivotavasti tulevaisuudessa vähän enemmän ja näkyvämmiin. Edelleenkin ihan jokaisen suunnistavan huoltajan panos kaikissa lasten ja nuorten harjoituksissa on ensiarvoisen tärkeä: meidän innostus houkuttaa uusia suunnistajaperheitä lajin pariin.

Sari Kaitainen, Nuorisosaaston pj.

Anni Väyrynen, Valmennusjaoston pj.

SUOMISPORT SEURAPALVELU

Mikä on Suomisport?

Jos olet hankkinut kilpailulisenssin tällä tai viime kaudella, on Suomisport sinulle jo tuttu. Se on Olympiakomitean tuottama urheilupalvelu, jonka on tarkoitus koota kaikki lajit, urheilijat ja kuntoilijat käyttäjikseen. Tällöin pystyy yksillä tunnuksilla toimimaan monen lajin ja seuran parissa.

Suunnistusliitto on ottanut Suomisportin käyttöön ja nyt kun palvelua on kehitetty ja siinä on jo enemmän toimintoja, ollaan sitä ottamassa asteittain käyttöön myös Kymin Suunnistajissa. Todennäköisesti alkuvaiheessa osa ryhmiin ilmoittautumisista hoidetaan Suomisportin kautta. Muita osioita otetaan käyttöön sitä mukaa kun ovat käyttökelpoisia. Näistä tiedotetaan erikseen. Lue lisää info.suomisport.fi

Periaatteet osanottomak-suista

Kilpailujen korvaaminen valmennusryhmäläisille sekä nuorten sarjalaisille (H/D20 ja nuoremmat)

Seura korvaa valmennusryhmäläisten ja nuorten sarjalaisten osallistumismaksut Suomen Suunnistusliiton (SSL) alaisiin SM-kilpailuihin, AM-kilpailuihin, kansallisten kilpailuiden kilpasarjoihin, rastiviikkojen kilpasarjoihin, Nuorten rasticupin osakilpailuihin sekä viestikilpailuihin Kymin Suunnistajien joukkueessa. Viestikilpailuiden osalta poikkeuksena Jukolan ja Venlojen viesti, jossa seura korvaa lähtökohtaisesti osallistumismaksun vain yhteen viestiin (Jukolan viesti tai Venlojen viesti). Mikäli suunnistaja kuitenkin täydentää muuten vajaaksi jäävää joukkuetta, maksaa seura osallistumismaksun myös tähän viestiin.

Seura ei korvaa jälki-ilmoittautumisesta koituvia lisäkuluja, vaan lisäkulut tulevat suunnistajan itse maksettavaksi. Rastiviikot korvataan 2. ilmoittautumisportaan mukaisesti. Mikäli suunnistaja ilmoittautuu rastiviikolle 2. ilmoittautumisportaan sulkeuduttua, maksaa hän itse ylimenevän osuuden.

Mikäli suunnistaja ei osallistu kilpailuun muun syyn kuin loukkaantumisen tai sairastumisen vuoksi, on hän velvollinen ilmoittamaan asiasta sekä maksamaan seuralle takaisin kyseisen kilpailun osanottomaksun.

Seura velvoittaa suunnistajia edustamaan seuraa SM-kilpailuissa parhaansa mukaan. Mikäli suunnistaja osallistuu SM-kilpailussa vain karsintaan, mutta ei A- tai B-finaaliin muun syyn kuin sairastumisen tai loukkaantumisen vuoksi, tulee hänen korvattavakseen 50 % kilpailun osallistumismaksusta.

Seura ei korvaa osallistumismaksuja kansallisten kilpailuiden kuntosarjoihin eikä ns. "hönksäkisoihin" eli kilpailuihin, joista ei saa rankipisteitä. Poikkeuksena Nuorten Rasti Cup, jonka osallistumismaksun seura maksaa.

Aikuisille (H/D21 ja vanhemmat)

Seura korvaa kilpailujen osanottomaksuja täysi-ikäisille suunnistajille (H/D21->) seuraavasti, kun edustaa Kymin Suunnistajia seuraavissa kilpailuissa:

SSL alaisissa kilpailujen kilpasarjoissa 65 euroon saakka (IRMA-maksukatto)

Viestikilpailujen osanottomaksut Kymin Suunnistajien joukkueessa. Viestikilpailuiden osalta poikkeuksena

Jukolan ja Venlojen viesti, jossa seura korvaa lähtökohtaisesti osallistumismaksun vain yhteen viestiin (Jukolan viesti tai Venlojen viesti). Mikäli suunnistaja kuitenkin täydentää muuten vajaaksi jäävää joukkuetta, maksaa seura osallistumismaksun myös tähän viestiin.

Korvauksia vastaan seuran jäseniä toivotaan osallistumaan seuratyöhön. Esimerkiksi seuran vastuutehtävät, Rannikkorastien järjestäminen, kilpailujen ja tapahtumien järjestäminen, talkoot ym. seuratyö.

Periaatteet matkakorvauksista

Seura maksaa kilometrikorvauksen valmennusryhmäläisille ja nuorten sarjalaisille 0,05 EUR/km/autokunta SM-kilpailuihin. Suunnistavista lisämatkustajista ei makseta lisäkorvausta. Autokunnat sopivat tarvittaessa keskenään kulujen jakamisesta. Kilometrikorvauksia maksettaessa lähtökohtana on, että autot ovat mahdollisimman täynnä kilpailijoita.

Kyssiläinen koeponnistaa

Frenson Elite Racing kompassi

Kirkkaalla ja kiinteällä neularasiolla varustettua, ilman häiritseviä merkintöjä olevaa, peukalokompassia ja täten tarkkaa suunnassakulkua arvostavien vaihtoehtot ovat tähän asti olleet lähinnä Silvan Race Jet tai varauksin Str8 merkkiset kompassit. Silvan laatuongelmiin kyllästyneenä tilasin kokeiltavaksi Frenson-merkkisen peukalokompassin. Merkki ei ole minulle aiemmin tuttu. Tässä lyhyesti kokemuksiani yhden metsälenkin jälkeen.

- ulkomaisesta nettikaupasta edullinen 39 €, valmistajan omilla sivuilla hinta 65 €. "Made in Europe", takuu 3 v. Ei kotimaista jälleenmyyjää toistaiseksi?
- ulkoisesti hyvin samanlainen kuin Silvan vastaava, vain offset suurempi 7 mm. Peittääkö neularasia enemmän, kun offset on nykykuodin mukaisesti noin päin? Vaatii joka tapauksessa totuttelua.
- neula pikaisesti kokeiltuna saman oloinen, yhtä herkkä ja vakaa, kuin Silvassa.
- peukaloremmin parempi ja pitävämpi kuin Silvassa.

Mika Kilpinen

Yhdessä edistämme ympäristö- ystävällisiä valintoja

Me Kotkamillsillä olemme jo astuneet muutokseen valmistamalla täysin kierrätettäviä pakkausmateriaaleja.

Teemme jatkuvaa kehitystyötä kuluttajien ja ympäristön tarpeita kunnioittaen.

Ota tulevaisuus haltuusi. Valitse täysin kierrätettävät ja käännteentekevät **QEGLE®** ja **ISLO®** -kartongit.

**Kestäviä ratkaisuja
puun uusiutuvasta
voimasta.**

[KOTKAMILLS.COM](https://kotkamills.com)

 KOTKAMILLS

Liikuttavia hetkiä.

www.steveco.fi

STEVECO